

Sygn. akt	III AUa 350/14
------------------	-----------------------

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **25 września 2014 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda
	Sędziowie:	SSA Alicja Podczaska SSA Ewa Madera (spr.)
	Protokolant	sekr. sądowy Anna Kuźniar

po rozpoznaniu w dniu **25 września 2014 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **W. C.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o emeryturę

na skutek apelacji wniesionej przez wnioskodawcę

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **25 marca 2014 r.** sygn. akt **IV U 2415/13**

oddala apelację

Sygn. akt III AUa 350/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 24 września 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w R., w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r.

w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił

wnioskodawcy W. C. prawa do emerytury, wskazując w uzasadnieniu, że z wymaganego ustawą piętnastoletniego okresu pracy w szczególnych warunkach wykazał jedynie okres wynoszący 4 lata 8 m-cy i 28 dni. Jednocześnie organ rentowy zakwestionował możliwość zaliczenia do dowodzonego przez wnioskodawcę stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 1 października 1966 r. do 28 lutego 1970 r., wskazując że z akt osobowych wynika, iż w tym czasie pracował w charakterze ucznia zawodu, a dalej okresu od 27 listopada 1976 r. do 31 sierpnia 1977 r. i od 1 września 1977 r. do 30 listopada 1982 r. podnosząc, że dokumentacja pracownicza wnioskodawcy dotycząca tego okresu zawiera ogólnikowe stwierdzenie, że zajmował on wówczas stanowisko kierowcy.

Skarżąc powyższą decyzję odwołaniem wnioskodawca W. C. wniósł o uwzględnienie do stażu pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia od 27 listopada 1976 r. do 31 sierpnia 1977 r. i od 1 września 1977 r. do 30 listopada 1982 r. wskazując, że akta osobowe zawierają adnotacje o wykonywaniu przez niego pracy kierowcy (...), na którą to okoliczność za wnioskiem również dowód z przesłuchania świadków. W trakcie postępowania sądowego uzupełnił żądanie o uwzględnienie do spornego stażu pracy, zatrudnienie w PKSD na stanowisku kierowcy pogotowia technicznego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z 25 marca 2014 r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie oddalił odwołanie wnioskodawcy.

Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca W. C. (ur. (...))

(...) 23 sierpnia 2013 r. wystąpił z wnioskiem o emeryturę. W jego rozpoznaniu organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z 24 września 2013 r. Dalej Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca po zakończeniu nauki w okresie od 1 października 1966 r. do 28 lutego 1970 r. w (...) w B. odbył wstępny staż pracy na stanowisku mechanika maszyn i urządzeń rolniczych. Następnie w okresie od 5 marca 1970 r. do 15 listopada 1976 r. pracował w Spółdzielni Kółek Rolniczych w R. na stanowisku kierowcy ciągnika. 27 listopada 1976 r. wnioskodawca został przeniesiony do Przedsiębiorstwa (...) Oddziału T.. Od 1 września 1977 r. przeszedł do oddziału Ekspozytury w R., gdzie został zatrudniony jako kierowca. Wówczas samochodami marki K.i T. o ciężarze całkowitym ponad 3,5 tony przewoził ziemię i materiały budowlane. Takie czynności wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy do 30 listopada 1982 r. Od 2 listopada 1983 r. W. C. podjął zatrudnienie w Krajowej Państwowej (...) Oddziału D.. Początkowo do 11 marca 1984 r. pracował jako mechanik i kierowca pogotowia technicznego, od 27 kwietnia 1984 r. do 30 września 1985 r. jako kierowca samochodu marki Ż., a od 1 października 1985 r. do 30 września 1987 r. ponownie jako mechanik i kierowca pogotowia technicznego. W ocenie Sądu praca na stanowisku kierowcy samochodu marki Ż. nie była pracą w szczególnych warunkach. Odnosząc się do okresu jego pracy na stanowisku kierowcy pogotowia technicznego, Sąd Okręgowy wskazał, że również nie był to okres, który może zostać uwzględniony do stażu pracy w szczególnych warunkach, bowiem wnioskodawca nie wykonywał stale pracy kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, zaznaczając, że praca ta przeplatała się z wykonywaniem pracy mechanika, którą głównie wnioskodawca wykonywał w terenie na miejscu awarii. Natomiast za pracę w szczególnych warunkach wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracy Sąd uznał zatrudnienie od 27 listopada 1976 r. do 30 listopada 1982 r. w Przedsiębiorstwie (...), wskazując, że wnioskodawca w tym okresie pracował jako kierowca samochodów marki T.i K., a więc jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton, przyjmując, że była to praca o której mowa w wykazie A dziale VIII poz. 2 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. Tym samym uznał, że wnioskodawca w dacie wejścia w życie ustawy emerytalnej, a to 1 stycznia 1999 r. nie spełniał wymogu posiadania piętnastoletniego stażu pracy w szczególnych warunkach. W podstawie prawnej wydanego orzeczenia Sąd Okręgowy wskazał art. 477¹⁴ § 1 kpc.

Skarżąc powyższy wyrok apelacją wnioskodawca naprowadził, że w okresie zatrudnienia w (...) w D. na stanowisku kierowcy pogotowia technicznego – mechanika również wykonywał pracę w szczególnych warunkach, gdyż ciężar całkowity pojazdu pogotowia technicznego przekraczał 3,5 ton, a pracę mechanika wykonywał w kanałach, a to przez

łącny okres około 10 lat, co z okresem uwzględnionym już przez ZUS a dalej uznanym przez Sąd Okręgowy, daje łączy staż przenoszący piętnaście lat. W konkluzji wniósł o ponowne rozpoznanie jego sprawy.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie ustalił i zważył co następuje :

Apelacja wnioskodawcy jest nieuzasadniona, zaskarżone orzeczenie Sądu Okręgowego w Rzeszowie z 25 marca 2014 r. odpowiada prawu.

Zauważyć należy, iż przedmiotem postępowania była kwestia uprawnień W. C. do świadczenia emerytalnego w obniżonym wieku z tytułu powoływania się wnioskodawcy na spełnienie przesłanek wymienionych w art. 184 i 32 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz w rozporządzeniu Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Przypomnieć należy, że stosownie do treści powołanych przepisów prawo do wcześniejszej emerytury przysługuje między innymi ubezpieczonym mężczyznom, po osiągnięciu wieku metrykalnego wynoszącego 60 lat, po wykazaniu, do dnia wejścia w życie ustawy tj. do 1 stycznia 1999 roku, okresu składkowego i nieskładkowego wynoszącego co najmniej 25 lat, w tym, co najmniej piętnastoletniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego lub złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa. W rozpoznawanej sprawie na etapie postępowania administracyjnego spornym pozostawało jedynie to, czy wnioskodawca legitymuje się wymaganym ustawą stażem pracy w szczególnych warunkach. W tym zakresie za wykazany organ rentowy uznał okres zatrudnienia wnioskodawcy w (...) w R. na stanowisku kierowcy ciągnika od 5 marca 1970 r. do 20 kwietnia 1971 i od 25 kwietnia 1973 do 15 listopada 1976 r. oraz w (...) D. od 12 marca 1984 r. do 26 kwietnia 1984 r. (z wyłączeniem okresu urlopu bezpłatnego w kwietniu 1984 r. – w ilości 26 dni). Na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca pracę w szczególnych warunkach wykonywał również w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) Oddział w R. od 1 września 1977 r. do 30 listopada 1982 r., gdzie był zatrudniony jako kierowca samochodu o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton. W postępowaniu apelacyjnym spornym w sprawie było z kolei to, czy pozostając w zatrudnieniu w (...) D. na stanowisku kierowcy pogotowia technicznego – mechanika od 2 listopada 1983 r. do 11 marca 1984 r. i od 1 października 1985 r. do 30 września 1987 r. wnioskodawca również wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Z ustaleń Sądu pierwszej instancji, poczynionych na podstawie wiarygodnych dowodów wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wynika, że w okresie tego zatrudnienia wnioskodawca co prawda wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym do 3,5 ton ale jednocześnie pracował jako mechanik, i nie była to praca wykonywana jedynie w kanałach remontowych. Tym samym W. C. nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy czynności, które kwalifikowane być mogły jako wykonywane w szczególnych warunkach. Stąd okresy tego zatrudnienia nie zostały uwzględnione przez Sąd Okręgowy do stażu jego pracy w tak określonych warunkach, co ostatecznie skutkowało przyjęciem, że wnioskodawca nie wykazał wymaganego prawem stażu zatrudnienia w szczególnych warunkach, a tym samym nie spełnił przesłanek do uzyskania dochodzonego prawa do emerytury.

Dokonane w powyższym zakresie ustalenia faktyczne, których wnioskodawca de facto w apelacji nie kwestionuje, nie aprobując jedynie ich oceny prawnej tutejszy Sąd ocenia jako prawidłowe. Zeznania świadków jak i wnioskodawcy nie pozostawiają wątpliwości, iż do podstawowych jego obowiązków w spornych okresach należało zarówno prowadzenie samochodu pogotowia technicznego jak i dokonywanie napraw uszkodzonych pojazdów głównie na miejscu ich awarii, jak też i w warsztacie, przy czym wówczas wykonywane przez niego prace nie były głównie pracami w kanałach remontowych. W tym kontekście wyjaśnić należy, że stosownie do treści wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia z 7 lutego 1983 r. za prace w szczególnych warunkach uznawane są prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (dział VIII poz. 2) jak i prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych (dział XIV poz. 16). Aby jednak okres wykonywania takich prac mógł zostać uwzględniony do kwestionowanego stażu pracy konieczne było wykazanie, że wymienione czynności wykonywane były stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Tego zaś warunku wnioskodawca nie dopełnił. Świadczona przez niego praca przy naprawie pojazdów mechanicznych nie była głównie pracą wykonywaną

w kanałach remontowych. Nie można zatem podzielić stanowiska apelującego, iż okresy jego zatrudnienia na stanowisku kierowcy pogotowia technicznego – mechanika winny zostać uwzględnione do stażu pracy w szczególnych warunkach. Nadmienić należy, że fakt, iż świadczona przez niego w spornych okresach praca wykonywana była często w bardzo trudnych warunkach z uwagi na miejsce jej świadczenia, czy też warunki atmosferyczne, to jednak same te okoliczności nie skutkują przyjęciem, że praca w nich świadczona stanowiła zatrudnienie w szczególnych warunkach. Za pracę taką może bowiem zostać uznana wyłącznie praca, która wymieniona została w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, i tylko taka, o ile wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nie zaś każda, która w subiektywnej ocenie ubezpieczonego świadczona była w trudnych, czy nawet niebezpiecznych warunkach.

Stąd przyjmując za własne ustalenia faktyczne, a dalej dokonaną przez Sąd Okręgowy ocenę prawną sprawy, wniesioną apelację jako nieuzasadnioną tutejszy Sąd Apelacyjny oddalił na podstawie art. 385 kpc.